

2. Teisingumo Teismo prašoma nustatyti, ar tuo atveju, jeigu abi bylos šalys yra viešojo sektoriaus subjektai, pagal Direktyvos 2014/24/ES 28 konstatuojamąją dalį, 10 straipsnį ir 12 straipsnio 4 dalį draudžiama taikyti Veneto regiono įstatymo Nr. 26/2012 nuostatas, remiantis viešojo sektoriaus subjektų partnerystę, nurodyta Direktyvos 2014/24/ES 12 straipsnio 4 dalyje, Įstatyminio dekreto Nr. 50/2016 5 straipsnio 6 punkte ir Įstatymo Nr. 241/1990 15 straipsnyje, tiek, kiek jomis perkančioji organizacija įpareigojama atskleisti motyvus, dėl kurių ji pasirinko paskelbti konkursą dėl paprasto vežimo greitosios medicinos pagalbos automobiliais paslaugų sutarties sudarymo užuot tiesiogiai sudarius sutartį su paslaugos teikėju.

(¹) 2014 m. vasario 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/24/ES dėl viešųjų pirkimų, kuria panaikinama Direktyva 2004/18/EB (OL L 94, 2014, p. 65).

**2019 m. sausio 10 d. Europos Sąjungos palydovų centro (SatCen) pateiktas apeliacinis skundas dėl
2018 m. spalio 25 d. Bendrojo Teismo (devintoji išplėstinė kolegija) priimto sprendimo byloje
T-286/15 KF/SATCEN**

(Byla C-14/19 P)

(2019/C 164/09)

Proceso kalba: anglų

Šalys

Apeliantas: Europos Sąjungos palydovų centras (SATCEN), atstovaujamas advokatės A. Guillerme

Kitos proceso šalys: KF, Europos Sąjungos Taryba

Apelianto reikalavimai

Apeliantas Teisingumo Teismo prašo:

- panaikinti skundžiamą sprendimą;
- priteisti iš ieškovės pirmojoje instancijoje visas bylinėjimosi išlaidas.

Apelacinio skundo pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Apelaciniame skunde SATCEN remiasi tokiais pagrindais:

- Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą nuspręsdamas, kad turi jurisdikciją priimti sprendimą dėl ieškovės pateiktų reikalavimų, nes jis, pirma, neįvertino, ar veiksniai tenkina Teisingumo Teismo jurisdikcijos kriterijus, ir, antra, klaidingai aiškino vienodo požiūrio principą;

- Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą nusprenddamas, kad jo jurisdikcija priimti sprendimą dėl šio ginčo grindžiama SESV 263 ir 268 straipsniais;
- Bendrasis Teismas iškraipė faktines aplinkybes nagrinėdamas p. Schön teiginius dėl administracinio tyrimo atlikimo;
- Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, aiškindamas SATCEN tarnybos nuostatų IX priedo 1 straipsnį ir teisės į gynybą sąvoką.

2019 m. sausio 10 d. Corte suprema di cassazione (Italija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje A.m.a. — Azienda Municipale Ambiente SpA/Consorzio Laziale Rifiuti — Co.La.Ri.

(Byla C-15/19)

(2019/C 164/10)

Proceso kalba: italų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Corte suprema di cassazione

Šalys pagrindinėje byloje

Kasatorė: A.m.a. — Azienda Municipale Ambiente SpA

Kita kasacinio proceso šalis: Consorzio Laziale Rifiuti — Co.La.Ri.

Prejudiciniai klausimai

1. Ar pagal Direktyvos 1999/31/EB (!) 10 ir 14 straipsnius yra leidžiamas toks apeliacinio teismo aiškinimas, pagal kurį *Decreto legislativo n. 36/2003* (Įstatyminis dekretas Nr. 36/2003) 15 ir 17 straipsniai, kuriais minėtos [Sąjungos teisės] nuostatos įgyvendinamos nacionaliniu lygmeniu, yra taikytini atgaline data, todėl juose nustatytos pareigos, visų pirma susijusios su tuo, kad tvarkymo po uždarymo laikotarpis pratęsiamas nuo dešimties iki trisdešimties metų po uždarymo, besąlygiškai tenka esamiems sąvartynams ir jau turintiems leidimą vykdyti veiklą?
2. Ar atsižvelgiant konkrečiai į Direktyvos 1999/31/EEB 10 ir 14 straipsnių, kuriais atitinkamai valstybės narės buvo raginamos imtis „priemonių užtikrinti, kad mokestis, kurio operatorius reikalauja už visų rūšių atliekų šalinimą sąvartyne, padengtų visas sąvartyno įrengimo ir eksploatavimo sąnaudas, įskaitant kiek įmanoma finansinės arba lygiavertės garantijos, apie kurią kalbama 8 straipsnio a punkto iv papunktyje, sąnaudas, ir numatytas sąvartyno uždarymo bei jo vėlesnės priežiūros bent 30 metų po uždarymo sąnaudas <...>“ ir „priemonių, kad sąvartynams, kuriems šios direktyvos perkėlimo į nacionalinius teisės aktus metu jau yra išduoti leidimai arba kurie jau yra eksploatuojami, būtų draudžiama tęsti veiklą, jei <...>“ norminių turinių juos atitinka apeliacinės instancijos teismo aiškinimas, pagal kurį Įstatyminio dekreto Nr. 36/2003 15 ir 17 straipsniai yra taikytini ir anksčiau įsteigtiems sąvartynams ir jau turintiems leidimą vykdyti veiklą, nors siekiant, kad būtų laikomasi nustatytų pareigų, susijusių ir su minėtais sąvartynais, 17 straipsnyje įgyvendinimo priemonės yra ribojamos nustatant tam tikrą pereinamąjį laikotarpį, ir nėra numatyta jokia priemonė, kuria būtų siekiama sumažinti laikotarpio pratęsimo finansinį poveikį „turėtoju“?